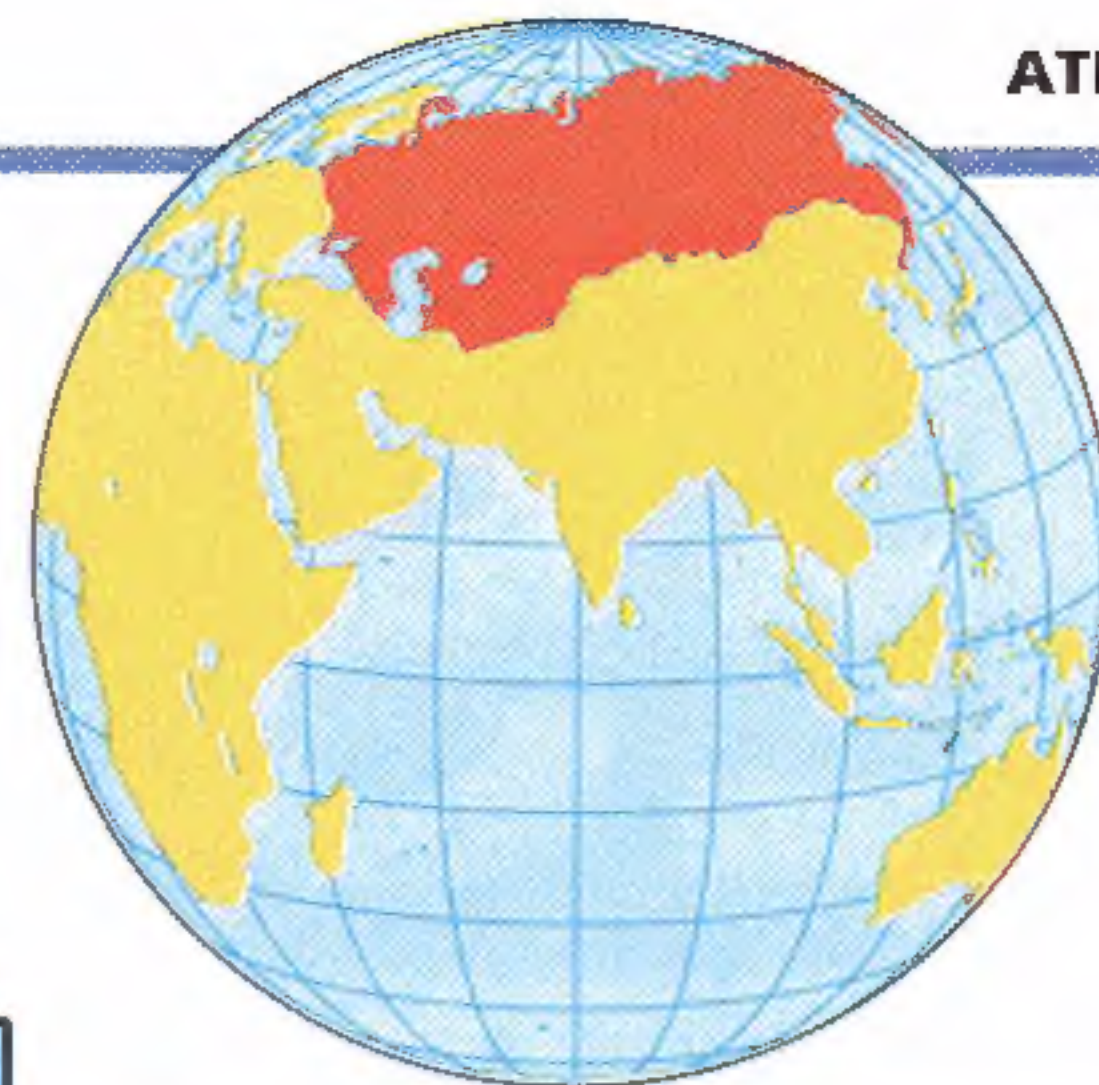

FEDERAȚIA RUSĂ

Suprafața

17.075.400 km

Populația

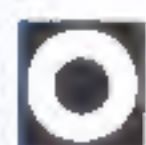
148.704.300 locuitori

Densitatea populației

9 locuitori/km²

Capitala și cel mai mare oraș

Moscova, 8.967.000 locuitori

TRECUTUL ISTORIC

Rusia modernă a fost întemeiată de Țarul Petru I, în secolele XVII-XVIII. Colonizarea Siberiei a avut loc în secolul al XIX-lea, când regiunea transcaucaziană și statele musulmane independente din centrul Asiei au fost și ele anexate. Revoluția din anul 1917 a avut ca rezultat preluarea conducerii țării de către Partidul Comunist (Bolșevic). Când s-a destrămat URSS în decembrie 1991, Rusia și multe dintre republici au format Comunitatea Statelor Independente (CSI). CSI exclude Estonia, Letonia, Lituania și Georgia și se străduiește să mențină legăturile cu Republicile fără să aibă vreo influență asupra treburilor lor interne.

CARACTERISTICI GEOGRAFICE

Chiar și după destrămarea URSS, Rusia rămâne una dintre cele mai mari țări ale lumii. Partea europeană a Rusiei se întinde până la Munții Ural în est și Munții Caucaz în sud, care separă Rusia de cele trei republici Transcaucaziene. Munții Caucaz conțin munții cei mai înalți din Europa. Principalele râuri din Rusia europeană sunt Volga, care se revarsă în Marea

Caspică, Don și Nipru, care se varsă spre nord în Marea Neagră, și râurile Peciora și Dvina, care se varsă în Oceanul Înghețat. O mare parte a Siberiei este depresiune sau platou, dar există lanțuri muntoase de-a lungul graniței de sud și în est. Peninsula Kamceatka este foarte vulcanică. Vârful Kluicev este cel mai înalt vârf vulcanic din Asia, care a erupt ultima dată în anul 1990.

CLIMA

Rusia este afectată de întinderea imensă de uscat a Asiei și iernile sunt reci. Regiunile cele mai călduroase în ianuarie sunt de-a lungul coastei Pacificului, în unele părți ale coastei de vest și nord-vest, și lângă Marea Neagră – cel mai călduros ținut al țării – unde temperatura este de 0 °C. Vladivostok este situat lângă Marea Japoniei, având o temperatură medie de -15 °C în ianuarie. Există un port în nord-vest la Murmansk, care nu îngheață, unde iernile sunt mai puțin reci decât în interiorul țării. Majoritatea Rusiei are temperaturi cu mult sub cea de îngheț în timpul iernii. Suprafețe mari au temperatura medie între -20 °C și -30 °C timp de două sau trei luni. Regiunea cea mai rece, nord-estul Siberiei, are temperatura medie este de -50 °C la Verhoiank și Oimeakon.

VEGETAȚIA NATURALĂ

Climatul rece al regiunilor nordice permite numai creșterea mușchilor și lichenilor, copacii mici din locurile adăpostite și florile având un ciclu de viață rapid în mai și iunie. Acest peisaj arctic se numește tundră. O arie imensă de păduri de conifere, numită taiga, se întinde peste întreaga lățime a Siberiei, și în sud aproape până la granița cu Mongolia. Aceasta este cea mai mare suprafață împădurită din lume, extinzându-se din Norvegia și Suedia până la Oceanul Pacific, și care produce lemn de esență moale. În sud-vestul Siberiei, de-a lungul graniței cu Kazahstan, este o zonă de pășune care se extinde spre vest până în sudul Rusiei europene, lângă Volgograd. Aceasta se transformă treptat în păduri mixte, întinzându-se până dincolo de Moscova.

INDUSTRIA

Înainte de 1917 Rusia a fost în principal o țară agricolă, dar în urma unor serii de Planuri de Cincinal a avut loc o dezvoltare rapidă a industriei, în special în siderurgie, construcții și industria chimică. S-au depus eforturi prea mari în industria cercetării spațiale și cea militară, iar alte ramuri au rămas în

urmă în comparație cu alte țări industriale. Industriile de stat au ignorat principiile pieței libere, provocând multe probleme în anii 1990.

AGRICULTURA

Rusia este o mare țară agricolă, în ciuda lipsei recente de alimente. Terenurile cele mai fertile și clima cea mai bună sunt în părțile sudice ale Rusiei europene, unde principalele cereale sunt grâul și porumbul. Se cultivă și floarea-soarelui, cartofi, sfecla de zahăr și alte legume, precum și vița de vie și fructe mediteraneene în extrema sudică, lângă Marea Neagră. Este importantă și creșterea vitelor, porcilor și ovinelor. La nord de Moscova se cultivă secară, ovăz, cartofi și legume, și multe ferme produc lapte și carne. Numai în pietele din sud-est ale Siberiei agricultura este răspândită și aici cerealele sunt importante pe fostele pășuni. Asolamentul este foarte frecvent și se cultivă floarea-soarelui, plante furajere și legume. Sistemele de irigație asigură o bună alimentare în perioada de creștere. Spre nord și est, în Siberia, agricultura se practică numai pentru necesitățile locale, producând lapte, legume, fân și ovăz. Fostele ferme de stat s-au implicat în

cercetare, încercând să găsească plante care să poată rezista la frig, sau care să se coacă repede în scurtul sezon de creștere.

COMUNICAȚII

Rusia are o bună rețea de căi ferate, Moscova și St. Petersburg fiind cele două noduri. Din Moscova există trasee spre toate orașele mari. În Siberia există suprafețe mari fără căi ferate, în special în nord. Din Rusia europeană se întind linii spre est prin Sverdlovsk și Celeabinsk până la Novosibirsk și mai departe. O a doua linie transsiberiană de la Moscova la Vladivostok a fost recent completată. Marea Azov și Marea Neagră asigură legături cu oceanul, iar St. Petersburg, Murmansk și Arhangelsk sunt porturile din nord. Există o serie de porturi de-a lungul coastei Oceanului Înghețat folosite în timpul lunilor de vară, iar pe coasta de est portul Vladivostok este menținut în funcțiune de spărgătoare de gheață. Drumurile de apă din interior permit traficul între Marea Albă, Marea Neagră, Marea Baltică și Marea Caspică.